

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת מקץ

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

להאיר את לב הרחוקים

רבותינו הקדושים בגמרא (שבת כא, ב) אומרים, שזמן הדלקת נרות חנוכה הוא "עד דכליא ריגלא דתרמודאי", כלומר, עד שתכלה מן השוק רגלם של התרמודאים. ומפרש רש"י שם, שהתרמודאים הם בני אומה אחת ששמה 'תרמוד', ודרכם היתה ללקט עצים דקים ולמכור אותם לאנשים בשוק לצורך הבערת אש כדי שיהיה בבתייהם אור. ולכן הם היו מתעכבים בשוק עד שהולכים בני השוק לבתייהם משחשכה ומבעירים בבתייהם אור, וכשצריכים לעצים יוצאים וקונים מהם. וזמן הדלקת נרות חנוכה הוא עד שתכלה מן השוק אף רגלם של אותם תרמודאים, שהם האחרונים שנותרים בשוק לאחר החשכה, וכבר לא יהיה בפני מי לפרסם את הנס. אולם בנוסף לדרך פשט, מבאר הרבי מליובאוויטש זיע"א על דרך הרמז, ש'תרמוד' הוא מלשון מרד. ורצו רבותינו הקדושים לרמוז לנו שיש כח באור העצום שמאיר בנרות החנוכה להאיר אפילו את ליבם של הרחוקים ביותר מדרך ה' - אלו שמורדים בבורא ועוברים על רצונו במזיד - ולהכניס הרהור תשובה בליבם, עד שתכלה רגלם של המורדים מן השוק וישבו כולם.

המיוחד בקדושת חג חנוכה הוא, שקדושה זו יורדת למקומות הנמוכים ביותר ומסוגלת להאיר גם על אנשים רחוקים ביותר. כיון שהאור של חנוכה יורד למטה למקומות נמוכים ביותר, וזו הזדמנות נפלאה אף לרחוקים ביותר לאחוז בו ולהתקרב לה'. לכן ימי החנוכה הם ימי חול לכל דבר ומותרים בעשיית מלאכה, שלא כשבת ויום טוב שאסורים במלאכה, כדי לרמוז שקדושתו של חג חנוכה מסוגלת לרדת גם אל האנשים השקועים כל ימיהם בענייני חולין, ההפוכים לגמרי מענייני קדושה. רמז נוסף לכך שאורו של חג חנוכה יורד למקומות הנמוכים ביותר והרחוקים ביותר מצד הקדושה, נוכל למצוא בכך שלפי ההלכה (ראה שו"ע סי' תרעא) יש מצוה להניח את נרות החנוכה בצד השמאלי של הפתח ובגובה שהוא מתחת לעשרה טפחים: והיינו כי תמיד הצד השמאלי מסמל את הצד ההפוך מצד הקדושה. כמו כן לימדנו חז"ל (ראה סוכה ה) שמעולם לא ירדה השכינה למטה מעשרה טפחים. משמע מכך שמקום זה - הצד השמאלי ולמטה מעשרה טפחים - מסמל ריחוק גדול מאוד מצד הקדושה. ובכל זאת, את נרות חנוכה יש להשתדל להדליק דוקא בצד השמאלי של הפתח ולמטה מעשרה טפחים כאמור - וזאת כדי לרמוז שאורו של חג חנוכה מסוגל לרדת ולהאיר גם למי שנפל למקומות חשוכים ורחוקים ביותר מצד הקדושה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

מיהו בינוני?

בינוני יש לו יצר הרע, הוא לפעמים מתעורר, אבל היתרון של הבינוני שהוא תמיד מצליח להתגבר עליו, ולא חוטא כלל. כלומר אצל הבינוני עדיין התאוות נמצאות, רק שהן לא בשימוש, כי הנפש האלקית שלו היא חזקה מאד, והיא הודפת אותן בשתי הידיים, כך שלא יבוא לידי ביטוי לא במעשה לא בדיבור ולא במחשבה.

ההבדל בין צדיק לבינוני הוא שהצדיק לא צריך מי שיבלום אותו, כיון שאין מה לבלום אצלו, הוא הגיע למצב שלא שייך אצלו כלל שליטה של מחשבה זרה או פגומה, בבחינת "ולבי חלל בקרבי" שהרגו בתענית, אבל אצל הבינוני היצר הרע עדיין נמצא בקרבו, ומדי פעם הוא מתעורר, אלא שהמעלה של הבינוני שהוא מצליח לבלום אותו, כגון כאשר עולה בלבו איזה טינא על רעייתו או על בנו או על חבירו, תיכף הוא דוחה את היצר בשתי ידיו ומכה בו בכל כוחו, ומיד הוא בורח ממנו כל עוד נפשו בו, לכן כל ימיו הוא במלחמה, וכמ"ש בעל חובת הלבבות אמרו על חסיד, שפגע אנשים שבים ממלחמת אויבים, ושללו שלל אחר מלחמה חזקה, אמר להם, שבתם מן המלחמה הקטנה שוללים שלל, התעתדו למלחמה הגדולה! אמרו לו, ומה היא המלחמה הגדולה? אמר להם, מלחמת היצר וחיליו, ע"כ. והוא שאמרו חז"ל (בקדושין ל' ע"ב) יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו - כל מקום שכתוב אדם הכוונה היא לבינוני, כי התורה יודעת שהעולם לא כולם צדיקים, וגם לא חלילה ההיפך, אלא בינוניים - כלומר יצרו של אדם דהיינו של הבינוני מתגבר עליו בכל יום, ומה עליו לעשות? איזהו גיבור הכובש את יצרו.

זמני השבת

צאת השבת:	הדלקת נרות:
17:47 ר"ת 17:14	16:22 ירושלים
17:42 ר"ת 17:12	16:20 תל אביב
17:42 ר"ת 17:12	16:20 חיפה
17:47 ר"ת 17:14	16:23 באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

אסור לנבל את הפה

אין מקום לספר כאן את כל מה שעברתי עם הרב כי זה לא יגמר מרוב סיפורים שראיתי את רוח קודשו של הרב.

באחד הימים באתי למורינו הרב יורם לנתיבות והבאתי איתי חבר שמעולם לא היה אצל רב ואין לו מושג מה זה רב, אבל אותו חבר הרגיש שהוא רוצה ללכת לרב שאני קשור אליו שזה מו"ר הרב יורם, הגענו לנץ והתפללנו עם הרב, בסוף התפילה חלצנו תפילין ויש לציין שישבנו מרוב הדחוק וכמות האנשים רחוק מהרב, ממש בצד השני של בית המדרש.

אנחנו מתלחשים בינו ותוך כדי אני מספר לו קצת על הרב, וקרה איזה מצב שדיברנו בשקט בינו ובלי לשים לב אותו חבר פלט איזה מילה לא כל כך יפה, לא בכוונה בלי לשים לב. אף אדם אחר לא שמע את זאת חוץ ממני, מיד הסברתי לו שאנחנו נמצאים במקום קדוש ואסור לדבר דברים כאלה בכלל, ובטח לא במקום כזה קדוש.

ממש באותם רגעים שזה קרה, מורינו הרב הרים את המיקרופון ופתח את השיעור בדבריו הקדושים.

אני ממש זוכר כמעט כל מילה ומילה - "מכיוון שחברנו לנו בתי מקדשות אין לנו בית מקדש אלא בתי כנסיות ובתי מדרשות ולכן אסור לנבל את הפה במקום כזה קדוש..."

וכמובן ששנינו נשארנו פעורי פה אבל מחויכים ידענו שאם הרב רואה את מה שקרה הוא בטח גם ידע לתת לנו תיקון על זה.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

הלכות סעודה שלישית של שבת קודש

שאלה: אם אוכל בשבת יותר משלוש סעודות, האם צריך לבצוע על שתי ככרות לקיים "לחם משנה" גם בסעודות הנוספות שסועד?

תשובה: לכתחילה ראוי לבצוע על שתי ככרות לחם משנה גם כשסועד יותר משלוש סעודות. ואם אין לו אלא כיכר אחד יבצע בסעודות הנוספות על כיכר אחד.

שאלה: מהו זמנה של סעודה שלישית?

תשובה: זמן סעודה שלישית מתחיל משיגיע זמן המנחה, דהיינו כחצי שעה אחר חצות היום ואילך. ואם עשאה קודם זמן זה לא קיים מצות סעודה שלישית. אמנם אם התחיל בסעודה שלישית קודם זמנה, ונמשכה הסעודה לתוך זמנה, יצא ידי חובה [לשיטת המקלים לאכול סעודה שלישית קודם תפילת מנחה וכפי שיבואר בסמוך אי"ה].

שאלה: אם נמשכה סעודה שניה של שבת קודש, עד לתוך זמנה של סעודה שלישית, דהיינו חצי שעה אחר חצות היום ואילך, [בימות החורף בסביבות השעה 12:30 בצהריים, וקצת קודם לכן], וחושש שלא יוכל אחר כך לקיים מצות סעודה שלישית, שהרי יהיה שבע, האם יוכל להפסיק באמצע סעודה שניה ולברך ברכת המזון, ושוב ליטול ידיו ולברך ברכת המוציא ולסעוד סעודה שלישית, או לא?

תשובה: אם נמשכה סעודה שניה של שבת עד לתוך זמנה של סעודה שלישית, וחושש שלא יוכל אחר כך לקיים מצות סעודה שלישית, מחמת שיהיה עדיין שבע מאכילת סעודה שניה, יוכל לקיים מצות סעודה שלישית על ידי שיפסיק אכילתו ויברך ברכת המזון, ויחזור ויטול ידיו ויברך המוציא ויאכל סעודה שלישית. וטוב שיפסיק מעט בין שתי הסעודות בדברי תורה או בטיול קצר, ובדיעבד אף אם סמך את שתי הסעודות זו לזו ממש, יצא ידי חובתו [וטוב שלא לדרוש דין זה ברבים כדי שלא יטעו לאכול סעודה שלישית קודם זמנה]. ועל כל פנים מנהג העולם לאכול כל סעודה בזמנה וחביבה מצוה בשעתה [שלכתחילה ראוי לסעוד סעודה שלישית אחר תפילת המנחה].

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

מסירות נפש

משפט קשה היה לאחד ממקורביו של רבי רפאל מבערשאד, ואמרו שעונש קשה צפוי לו אם לא יעיד לטובתו רבי רפאל שהיה נאמן לשופטים, עדות שאין בה אמת.

רבי רפאל שבאו וסיפרו לו את המאורע, היה במבוכה: לא ילך ולא יעיד - ייהרס יהודי ומשפחתו. ילך ויעיד - יצטרך לשקר, ושקר הרי לא הוציא מפיו מימיו...

נגע הדבר ללבו, התהלך באבלות וקדרות ולבו מר עליו.

בלילה שלפני המשפט לא מצא לו רבי רפאל מקום, עד שעמד והתפלל להקדוש ברוך הוא, שיקחהו מהעולם ובלבד שלא יוציא שקר מפיו.

תפילתו נשמעה, ובאותו לילה, טרם האיר היום - נפטר רבי רפאל...

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

סיפור לחג חנוכה

היהודים השבורים והרצוצים במחנה "מיהרלדארף" לא ידעו באיזה יום בשבוע יחול בדיוק יום ראשון של חנוכה. הלכו איפוא אל הרבי מצאנז זי"ע שיחשב להם בבירור באיזה יום בשבוע חל כ"ה בכסלו.

בהתקרב המועד, הזדמן לרבי לעבוד במחסן עצים. הוא ניצל הזדמנות פז זו, שהתגלגלה לידיהו בהשגחה פרטית, ובעזרתם של עוד כמה יהודים הכינו מנורה מעץ.

ושמן מנין? גם לזאת מצאו פתרון! מדי פעם היו היהודים מקבלים מרגרינה. כל פרור מרגרינה הוא ממש סם חיים, אך יהודים רבים הפרישו במסירות נפש מעט והכינו כך שמן להדלקת נר חנוכה...

ופתילות - מהיכן הביאו? חיש קל שלפו היהודים חוטים מבגדיהם המרופטים והביאו עבור הכנת הפתילות.

כשהגיע ליל ראשון של חנוכה, זכו היהודים במחנה להדליק את נרות החנוכה כמצוותם. הרבי מצנז זי"ע אהדליק את הנרות ורטט של קדושה, התרגשות ושמחה עצומה מילאה את כל יושבי החדר שפצחו מיד בשירה חרישית "על הניסים ועל הפורקן ועל הגבורות... בימים ההם בזמן הזה..."

ומספר הרבי: באחד הלילות הבאים, אחזה אש הנרות בצריף כולו, והתלקחה שריפה גדולה. מיד באו הרשעים לחקור כיצד זה קרה, ועל מעשה זה - להדליק אש במחנה - היו ממתים מיד, ואף על פי כן לא עזבונו רחמיו של ה' יתברך וניצלנו מהם בנס. והוסיף הרבי ואמר בהתרגשות: "אפילו אודה להשם כל ימי חיי, לא אצא ידי חובתי, להודות על שזכיתי תחת שלטון הרשעים לקיים את המצוה כראוי, ולא זו בלבד אלא שיצאתי משם חי וקיים חרף הסכנה הגדולה שריחפה אז על ראשי"

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת מו"ד הגאון החיד"א שליט"א

לא מגרשים חושך במקלות

"וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שְׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי נִשְׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עַמְלִי וְאֶת כָּל בֵּית אָבִי, וְאֶת שְׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם כִּי הִפְרֵנִי אֱלֹהִים בְּאַרְצָ עֲנִי" (בראשית פרק מ"א פס' נ"א נ"ב).

בדרך רמז, רמזו כאן יוסף הצדיק פרק בעבודת ה' יתברך, תחילה צריך לסור מהרע ואחר כך יותר לפעול בעשה טוב. ואולם הבעל שם טוב הקדוש מסביר "סור מרע", הכוונה אל תתעסק ברע כלל, גם לא לעקור את הרע, פשוט אל תתקרב אליו, ומהצד שני "ועשה טוב", תקיים מצוות ואז על ידי המצוות שאתה מקיים וכשאתה יותר לא מתקרב לרע, הרע כבר בורח מאליו.

ויוסף הצדיק קורא את שם הבכור מנשה "כי נשני אלקים את כל עמלי", כלומר ה' יתברך השכיח ממני את כל הצער שעברתי. וזה ה"סור מרע", לשכוח את הרע. ואת שם השני קרא אפרים. "כי הפרני אלקים בארץ עניי" כלומר אפרים מלשון "הפרני" שה' יתברך בירך אותי והפירה והרבה אותי, וזה ה"עשה טוב", הלהרבות במעשים טובים, כן שמעתי מידידי הרב אנגלמן שאמר בשם גדולי החסידות, שיעקב אבינו בירך את אפרים ומנשה, והניח את יד ימין על אפרים שהוא הצעיר, ואת יד שמאל על מנשה שהוא הגדול, ויוסף הצדיק בהתחלה הצטער מזה, ואמר ליעקב אבינו עליו השלום "לא כן אבי כי זה הבכור, שים ימין על ראשו" אולם יעקב אבינו אמר ליוסף, "ידעתי בני ידעתי, גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל". גם מנשה יהיה גדול, אבל אפרים יגדל ממנו יותר, שנאמר "אחיו הקטון יגדל ממנו, וזרעו יהיה מלא הגויים"

והרמז שיעקב רמז ליוסף, ידעתי בני ידעתי, אני יודע שקודם כל מנשה מלשון נשני, מלשון שכחה, קודם כל לשכוח את הרע, ואחר כך להרבות בטוב, שנאמר "סור מרע ועשה טוב". אבל, שמע בני, יבואו דורות שיהיו אנשים יקרים וצדיקים, שלעת עתה הם קצת רחוקים מדרך ה', ואם נחכה להם שתחילה יסורו מהרע, ורק אחר כך יעשו טוב, כנראה שהם לא יגיעו לזה לעולם חס וחלילה, לכן לפעמים יש מצב שצריכים לפתוח ב"עשה טוב", וממילא הרע יסור מאליו.

וכמו שהעלה אדוני אבי הרב יורם מיכאל אברג'ל בשם הגאון החסיד הרב קוק עליו השלום, שהצדיקים לא מגרשים את החושך במקלות, כי זה לא שייך, אלא מרבים באור.

משפחת חשמונאים

בדרכי אבותינו

סיפורי צדיקים לילדים מתקופת התנאים

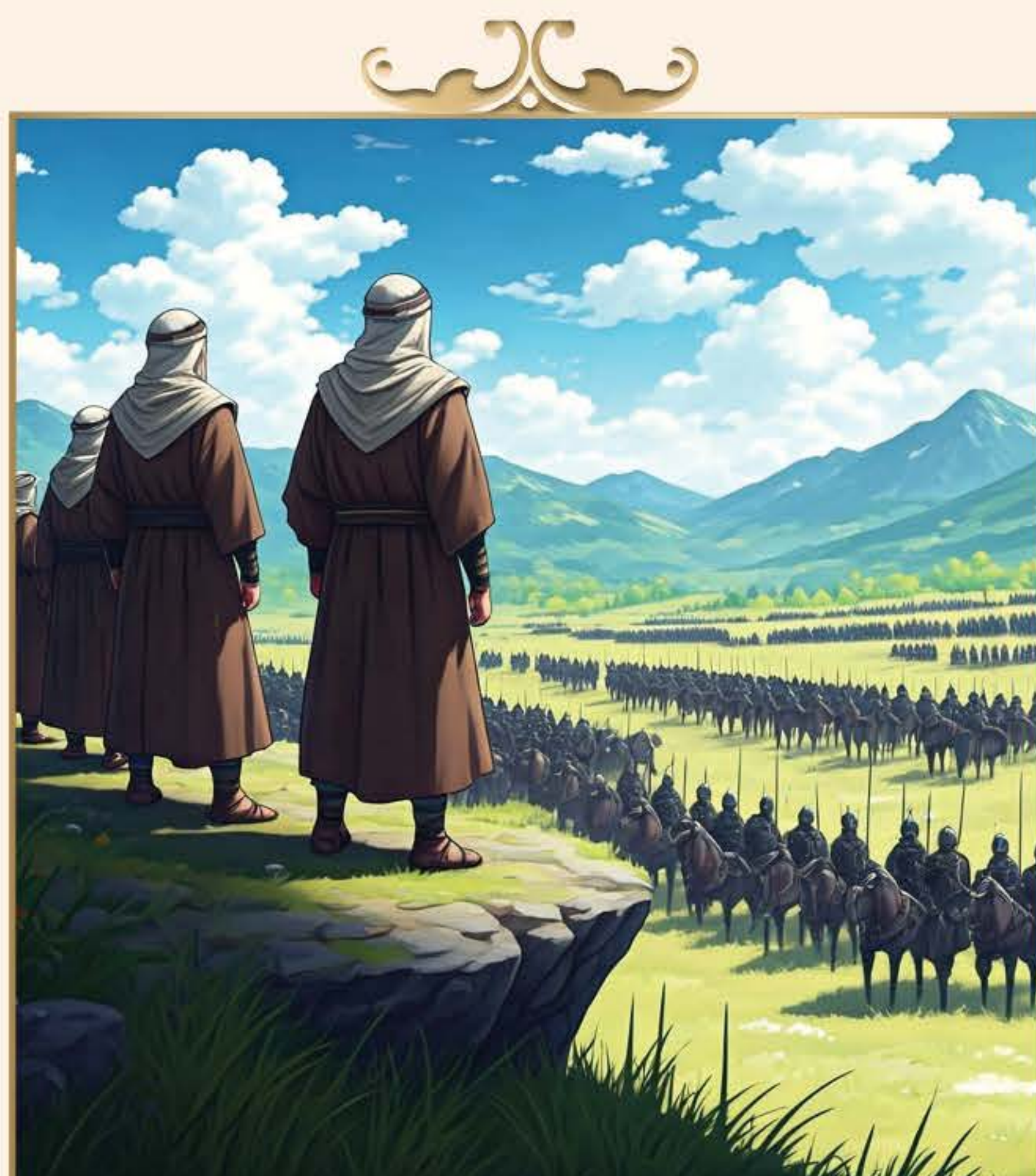
את גם חנכה. רש"י ומצודת דוד ראו במתתיהו ובבניו את התגשמות נבואת דניאל: "ועמד על פנו מעביר נוגש... ובנימים אחדים ישבר."

מתתיהו, שנאבק בגבורה הנהיג את העם, ולאחר מותו עבר פתח ההנהגה לבנו יהודה, שפנה "המכפי" - על שם הדגל שנשא את ראשי התבות "מי כמוך באלים ה'".

לאחר מותו עברה המלכות לשאר אחיו, לבד מהאח הקטן אלעזר, שנהרג במלחמה באשר הרג פיל.

כה, באמונה ובמסירות נפש, החזירו החשמונאים את כבוד ישראל והותירו לדורות את אור החנכה שלא כבה לעולם.

החשמונאים טהרו את בית המקדש

והדליקו את המנורה - ימאז, אנו חוגגים

בתקופה קשה ואפלה לעם ישראל, פתח שלטון היונים הרשעים, נגזרו גזרות אכזריות שנועדו לעקור כל סממן של יהדות. יהודים רבים נהרגו, התורה השפחה, והקדשה נרמסה.

באותם ימים חי מתתיהו כהן הגדול, בן לשושלת כהנים ממשפחת יהויריב. לבו פאב למראה סבל עמו, והוא לא יכול היה לשחק עוד. יחד עם חמשת בניו - יוחנן, שמעון, יהודה, אלעזר ויונתן - וקמץ יהודים נאמנים, קם מתתיהו והכריז על מרד פנגד היונים.

קרבות קשים נטשו, אף פנגד כל הסכונים, המעטים נאחו את הרבים. יד ה' היתה בעזרם, ונסים מפלאים התרחשו. היהודים גברו על האויבים,

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל צוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

האדם נמדד
ביכולת שלו להיות בשקט
גם כשיש לו הרבה מה להגיד.

העלון מוקדש:

לעילוי נשמת ישע בן חוה ז"ל
ולהצלחת י.מ.צ.א ביצוע
פרויקטים מקבוצת צפירי יעקב
להצלחת משפחת צפוני
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יורם אברג'ל
י"מ אברג'ל

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות

טל': 08-6381000